

Čj. UOOU-00092/15-17

ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů, jako příslušný odvolací orgán podle § 2, § 29 a § 32 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů a podle § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl dne 17. dubna 2015 podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. a) a § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb. takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-00092/15-11 ze dne 26. února 2015 se ve výroku II. na základě rozkladu podaného účastníkem řízení, Masarykovou univerzitou, se sídlem Žerotínovo náměstí 617/9, 602 00 Brno-město, IČ: 00216224 **mění tak, že výrok II. rozhodnutí zní takto:**

„II. tím, že při shromažďování osobních údajů o 3.836 uchazečích o studium na Ekonomicko-správní fakultě účastníka řízení, které byly dne 17. března 2014 předány společnosti www.scio.cz, s.r.o., se sídlem Pobřežní 34, 180 00 Praha 8, subjekty údajů neinformoval o tom, kdo a jakým způsobem bude osobní údaje zpracovávat, komu mohou být osobní údaje zpřístupněny a dále subjekty údajů neinformoval o jejich právu na přístup k osobním údajům, právu na opravu osobních údajů ani o dalších právech stanovených v § 21 zákona č. 101/2000 Sb.,

porušil povinnost stanovenou v § 11 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb.,

a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., neboť neposkytl subjektu údajů informace v rozsahu nebo zákonem stanoveným způsobem,

za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 10.000 Kč
(slovy deset tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č.ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČ účastníka řízení, konstantní symbol 1148.“

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. e) a f) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, v souvislosti s předáním osobních údajů uchazečů o studium na Ekonomicko-správní fakultě Masarykovy univerzity společnosti www.scio.cz, s.r.o., se sídlem Pobřežní 34, 180 00 Praha 8, IČ: 27156125 (dále jen „společnost www.scio.cz, s.r.o.“), bylo zahájeno oznámením Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“), které bylo účastníku řízení, Masarykově univerzitě, se sídlem Žerotínovo náměstí 617/9, 602 00 Brno-město, IČ: 00216224 (dále jen „účastník řízení“) doručeno dne 13. ledna 2015. Podkladem pro zahájení řízení byl písemný materiál shromážděný v rámci kontroly provedené inspektorem Úřadu Mgr. Danielem Rovanem ve dnech 19. srpna až 15. října 2014 ukončené protokolem o kontrole čj. UOOU-07922/14-8 ze dne 16. října 2014, včetně dokumentů spojených s vyřizováním námitek ukončených písemností předsedy Úřadu čj. UOOU-07922/14-12 ze dne 26. listopadu 2014.

Z uvedeného spisového materiálu vyplynulo, že účastník řízení shromáždil osobní údaje uchazečů o studium na Ekonomicko-správní fakultě, kteří na tuto fakultu podali přihlášku, v níž uvedli mj. své jméno, příjmení, datum narození, rodné číslo, e-mailovou adresu, telefonní číslo a obor, na který se hlásí. Následně účastník řízení osobní údaje týkající se 3.836 uchazečů o studium předal společnosti www.scio.cz, s.r.o., se kterou měl uzavřenou smlouvu o dílo ze dne 3. prosince 2013. Na základě této smlouvy měla uvedená společnost vytvořit databázi výsledků Národních srovnávacích zkoušek těch účastníků, kteří se přihlásí k přijímacímu řízení do bakalářského i navazujícího magisterského studia na Ekonomicko-správní fakultě účastníka řízení, přičemž v předmetné smlouvě byly též stanoveny požadavky na rozsah informací uvedených v databázi a požadovaný formát databáze. Jak vyplynulo ze shromážděného spisového materiálu, účastník řízení uchazeče o studium o zpracování osobních údajů žádným způsobem aktivně neinformoval s výjimkou sdělení, podle něhož „výsledky předává fakultě výhradně společnost Scio, uchazeč svůj výsledek fakultě nepředává“.

Na základě takto zjištěného stavu věci vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí čj. UOOU-00092/15-11 ze dne 26. února 2015 (dále jen „rozhodnutí“), které obsahovalo dva výroky.

Ve výroku I. bylo konstatováno, že předáním osobních údajů týkajících se uchazečů o studium na Ekonomicko-správní fakultě účastníka řízení společnosti www.scio.cz, s.r.o., nebyla neporušena povinnost stanovená v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů a bez tohoto souhlasu pouze na základě § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb. Účastník řízení tudíž nespáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. V této souvislosti správní orgán prvního stupně uvedl, že vztah mezi účastníkem řízení a společností www.scio.cz, s.r.o., byl řádným vztahem správce a zpracovatele, přičemž právním titulem pro předání osobních údajů byla smlouva o dílo ze dne 13. prosince 2013 splňující náležitosti § 6 zákona č. 101/2000 Sb. Na okraj odvolací orgán konstatuje, že se s tímto názorem správního orgánu prvního stupně ztotožňuje a opačný názor vyjádřený ve vyřízení námitek proti kontrolním zjištěním čj. UOOU-07922/14-12 ze dne 26. listopadu 2014, byl chybný.

Ve výroku II. správní orgán prvního stupně konstatoval, že účastník řízení při shromažďování osobních údajů neinformoval všechny dotčené subjekty údajů v zákonem stanoveném rozsahu, včetně toho, že jim neposkytl informaci o předání jejich osobních údajů společnosti www.scio.cz, s.r.o. Tím porušil povinnost stanovenou v § 11 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost správce při shromažďování osobních údajů informovat subjekt údajů o tom, v jakém rozsahu a pro jaký účel budou osobní údaje zpracovány, kdo a jakým způsobem bude osobní údaje zpracovávat a komu mohou být osobní údaje zpřístupněny, nejsou-li

subjektu údajů tyto informace již známy, a dále povinnost subjekt údajů informovat o jeho právu přístupu k osobním údajům, právu na opravu osobních údajů, jakož i o dalších právech stanovených v § 21 zákona č. 101/2000 Sb. Účastník řízení tudíž spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., neboť neposkytl subjektu údajů informace v rozsahu nebo zákonem stanoveným způsobem.

Z uvedených důvodů byla rozhodnutím účastníku řízení uložena pokuta ve výši 40.000 Kč. Při stanovení výše sankce, která byla uložena při dolní hranici zákonné sazby, přihlédl správní orgán prvního stupně jako k přitěžující okolnosti zejména ke skutečnosti, že protiprávním jednáním účastníka řízení byl dotčen vysoký počet subjektů údajů a že důsledkem neplnění informační povinnosti je pro dotčené subjekty údajů ztížení možnosti uplatňovat jejich práva související se zpracováním osobních údajů.

Účastník řízení posléze napadl řádným rozkladem výrok II. rozhodnutí, v němž bylo konstatováno spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb. Účastník řízení především odkázal na § 50 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, který uchazečům o studium přímo ukládá, aby pro účely přijímacího řízení v přihlášce uvedli své osobní údaje, konkrétně jméno, příjmení, rodné číslo a adresu místa trvalého bydliště. Podle názoru účastníka řízení totiž rozsah osobních údajů i účel jejich zpracování vyplývá přímo ze zákonné úpravy přijímacího řízení a v návaznosti na to i z obsahu přihlášky ke studiu na vysoké škole, což samo o sobě vylučuje porušení povinností správce, neboť informace o rozsahu osobních údajů a účelu jejich zpracování jsou subjektům údajů předem známy.

Dále, podle názoru účastníka řízení, informace o tom, kdo a jakým způsobem bude osobní údaje uchazečů o studium zpracovávat a komu mohou být tyto údaje zpřístupněny, vyplývají z přihlášky ke studiu. Zčásti tuto informační povinnost za správce (tedy účastníka řízení) plnil v souladu s ustanovením § 11 odst. 7 zákona č. 101/2000 Sb. zpracovatel. Skutečnost, že uchazeč má právo přístupu k osobním údajům vyplývá i z celkové koncepce elektronické přihlášky účastníka řízení, která je sofistikovaně propracovanou aplikací umožňující subjektu údajů správu vlastní přihlášky včetně oprav osobních údajů. V návaznosti na stanovisko vyjádřené v rozhodnutí, podle něhož měl v tomto případě účastník řízení právo volby zpracovávat předmětné osobní údaje sám, anebo, za podmínky dodržení § 6 zákona č. 101/2000 Sb., prostřednictvím zpracovatele, má účastník řízení zato, že neměl ani povinnost informovat subjekt údajů o smluvním zpracovateli, neboť uzavřená smlouva je dostatečným právním titulem. Jiný postup není v přijímacím řízení ani možný, jelikož informace o podmínkách přijímacího řízení musí univerzita podle zákona č. 111/1998 Sb. zveřejnit se značným časovým předstihem v době, kdy zpracovatel nemusí být znám.

Účastníku řízení také nebylo zřejmé, o jaká zjištění správní orgán prvního stupně opíral výrok II. rozhodnutí, neboť ani v rámci správního řízení, ani při kontrole, která mu předcházela, nebyla učiněna žádná skutková zjištění vztahující se k povinnosti příslušným způsobem uchazeče o studium informovat. Pro případ, že taková skutková zjištění byla prováděna, účastník řízení namítá, že neměl možnost se k nim vyjádřit.

Závěrem pak účastník řízení požádal, aby pro případ odmítnutí předchozí argumentace bylo v zájmu zamezení tvrdosti upuštěno od sankce. Argumentace přitěžující okolností, kterou správní orgán prvního stupně spatřoval v dotčení vysokého počtu subjektů údajů, je více než problematická, jelikož v rámci přijímacího řízení se tento počet nedá nijak ovlivnit a shromažďování osobních údajů není vedeno z podnětu účastníka řízení. Jednalo se tedy o pasivní shromažďování osobních údajů. Úvaha o přitěžující okolnosti by ovšem byla snad na místě v případě aktivního konání účastníka řízení. V souvislosti s úvahou o upuštění od sankce se také navrhuje zohlednit i z iniciativy účastníka řízení přijatá nápravná opatření a skutečnost, že jednání účastníka řízení nepředstavovalo žádný podstatný zásah do práv subjektů údajů.

Odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu, a to včetně procesu, který předcházelo jeho vydání. Především se odvolací orgán zabýval argumentací účastníka řízení vyjádřenou v rozkladu.

Odvolací orgán předně konstatuje, že výčet informací, které je nutné poskytnout podle § 11 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. přesahuje pouhé poskytnutí informace ohledně rozsahu osobních údajů a účelu jejich zpracování. Poskytnutím posledně uvedených informací proto nelze považovat povinnost vyplývající z § 11 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. za splněnou. Zejména je nutné poukázat na absenci informace ohledně toho, kdo a jakým způsobem bude osobní údaje zpracovávat a komu mohou být osobní údaje zpřístupněny. Sdělení uvedené v textu, jímž byly vyhlášeny podmínky předmětného přijímacího řízení, podle něhož „výsledky předává fakultě výhradně společnost Scio, uchazeč svůj výsledek fakultě nepředává“, v těchto souvislostech nemůže dle odvolacího orgánu obstát. Dále zjevně chybí poučení o právech subjektu údajů podle druhé věty ustanovení § 11 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. Odvolací orgán také konstatuje, že účastník řízení ve své argumentaci nedůvodně zaměňuje právní titul ke zpracování osobních údajů podle § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., v jehož mezích lze osobní údaje zpracovávat prostřednictvím zpracovatele, za plnění informační povinnosti podle § 11 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. Za plnění povinností podle § 11 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. je poté primárně odpovědný správce s tím, že k plnění této povinnosti musí dojít již v okamžiku shromažďování osobních údajů, tedy v rámci procesu jejich získávání [viz též § 4 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb.]. Uchazeči o studium tedy už v tomto okamžiku musí být poskytnut předepsaný soubor informací, který je v daný okamžik platný a aktuální (tj. i informace o v tu chvíli známých zpracovatelích), v opačném případě je porušena povinnost zakotvená ustanovením § 11 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. Nepochybně, s ohledem na ustanovení § 11 odst. 7 zákona č. 101/2000 Sb., může předmětnou informační povinnost za správce plnit i zpracovatel, k tomu však v uvedeném případě dle spisového materiálu nedošlo a účastník řízení k tomuto neuvádí žádné důkazy, kterými by svoje tvrzení prokázal.

Odvolací orgán dále uvádí, že problematikou poskytnutí informací podle § 11 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. se zabývala již kontrola provedená u účastníka řízení (viz zejména písemnost účastníka řízení s.z. MU-IS/68817/2014/134447/RMU ze dne 11. září 2014, odpověď na otázku č. 5), přičemž písemný materiál shromážděný v rámci této kontroly byl primárním podkladem předmětného správního řízení. Porušení povinnosti podle § 11 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. ze strany účastníka řízení konstatoval i protokol o kontrole č.j. UOOU-07922/14-8 ze dne 16. října 2014 (viz kapitola II. Kontrolní zjištění, část B. Posouzení relevantních ustanovení zákona č. 101/2000 Sb., bod 14.) a tento závěr účastník řízení (tehdy v postavení kontrolovaného) nezpochybnil ani prostřednictvím námitek. Stejně tak tyto závěry nezpochybnilo ani stanovisko účastníka řízení č.j. MU-IS/68817/2014/134447/RMU-10 ze dne 26. ledna 2015. Účastník řízení měl přitom možnost se v průběhu správního řízení k těmto podkladům vyjádřit.

Co se týká uložené sankce, odvolací orgán z jedné strany konstatuje, že uchazeči o studium poskytovali své osobní údaje na základě vyhlášení přijímacího řízení, tedy na základě podnětu účastníka řízení a pozici účastníka řízení rozhodně nelze vnímat jako pasivní. Účastník řízení tak rozhodně měl, resp. musel předpokládat, že k jistému zpracování osobních údajů dojde a měl tak svůj postup předem uvést do souladu s podmínkami zákona č. 101/2000 Sb., včetně plnění povinností podle § 11 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. Jako polehčující okolnost odvolací orgán hodnotí naopak to, že účastník řízení počet uchazečů o studium účastník řízení opravdu nijak ovlivnit nemohl, ačkoli jejich počet mohl řádově odhadovat. Dále je třeba upozornit, že účastníkem řízení přijatá nápravná opatření se týkají budoucích zpracování osobních údajů, a tudíž nemohou mít žádný vliv na předmětné porušení povinností dle § 11 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. Nelze je proto v uvedených souvislostech uznat za polehčující okolnost.

Dále dle odvolacího orgánu má význam pro posouzení závažnosti jednání účastníka řízení to, že informační povinnost dle § 11 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. zčásti splnil. Navíc, za přitěžující okolnost rozhodně nelze označit to, „*že důsledkem neplnění informační povinnosti je pro dotčené subjekty údajů ztížení možnosti uplatňovat jejich práva související se zpracováním osobních údajů*“. Uvedený důsledek totiž je přirozeným znakem takového opomenutí, což předmětnou kvalifikaci učiněnou správním orgánem prvního stupně a priori vylučuje. Současně dotčené subjekty údajů mohly vždy svoje práva uplatnit u správce, tedy účastníka řízení. Odvolací orgán tedy dospěl k závěru, že správní orgán prvního stupně chybně vyhodnotil některé okolnosti pro úvahu o výši sankce, stejně tak jako celkovou závažnost jednání účastníka řízení. Z těchto důvodů odvolací orgán rozhodl o snížení uložené pokuty.

Dále odvolací orgán po celkovém přezkoumání shledal, že výrok II. rozhodnutí nebyl formulován s dostatečnou přesností. Především jednoznačně nestanovil, jakého skutku se týkal, kdy pouze ze souvislosti s výrokem I. vyplývalo, že se jednalo o zpracovávání osobních údajů 3.836 uchazečů o studium na Ekonomicko-správní fakultě účastníka řízení, které byly předány dne 17. března 2014 společnosti www.scio.cz, s.r.o. Stejně tak výrok II. rozhodnutí nijak nekonkretizoval, čím vlastně účastník řízení porušil povinnosti dle § 11 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb.

Jelikož odvolací orgán neshledal, že by výše zdůvodněnými změnami výroku II. rozhodnutí účastníku řízení hrozila újma, včetně újmy z důvodu ztráty možnosti se odvolat, bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád nelze odvolat.

Praha 17. dubna 2015

otisk úředního razítka

RNDr. Igor Němec
předseda